

LES FULLES DOMINICALS

DLXXXII

«Ya ni en la paz de los sepulcros creó».

La frase, no per poc coneguda ni sobrerament gastada, deixa de tenir actualitat. En efecte, ultra que la pau està molt lluny d'imperar en aquesta vall de llàgrimes, sembla que els vivents es complaen en no deixar tranquils els morts. I no s'accontenten en l'evocació de l'estela que deixaren en el seu pas pel món, sinó que extreuen la seva personalitat de les tenebres i la volen presentar com una cosa viva, com un nou valor que s'agermani a les activitats dels vivents.

La humanitat no progressa; més ben dit, no vol progressar en l'ordre espiritual; li fa por avançar en el camí d'una ètica nova. I el terrible del cas, és que el progrés material no pot aturar ho i va més enllà de totes les previsions. En aquest estat de coses, no es troba altre remei que el de recórrer als tòpics ancestrals, al culte del passat, evocant el terror que produeixen les coses desaparegudes, per tal de fixar i aquietar per un cert temps l'angoixa d'aquesta lluita que la humanitat suporta per causa d'una moral que pugna per definir-se. L'evocació dels morts és la darrera deixa de tot el sistema moral que presideix de segles ençà el desenvolupament de la humanitat.

L'evocació dels morts és greu, és quelcom que exigeix un ritu, és una mesura i un ritme molt difícil d'evadir. El desaparegut influeix amb tal força damunt del present, que pot dir-se que l'avenç no dona un pas sense el control del retardat. La moral de l'esdevenidor no pot defugir la sanció, aquesta mena d'esguard del passat prepotent. I les ànsies d'abolició guerrera es deturen davant la memòria dels morts i les exaltacions de les multituds s'abranden amb la presència dels morts, i tot el moviment espiritual modern gira alentorn d'una espiritualitat morta.

I així anem donant tomballons en aquest període de la vida del món, tan semblant al del segle II, fa mil vuit cents anys.

L'ALTRE

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Presenta les darreres novetats
Vegeu els nostres aparadors

Passa Sant Josep

Ben obert el finestral
miro enllà que neix el dia,
ja no té aquell deix malalt
que li treia l'alegria.

Passarà l'hivern esquerp
i veurem la fruita verda
i el paisatge tot superb
i aquell cel color d'userda.

Sant Josep amb cabell blanc
ens darà encís a la festa;
horitzons tacats de sang
i un cel ben net de tempesta.

L'hora dolça del repòs
serà clara i serà neta;
sentirem ran del terròs
aquell xiscle d'oreneta.

Cantarem dolces cançons
adormides en els llavis;
entre núvols i horitzons
sentirem parlar els avis,
i viurà tot, fins el mar,
tan brau i cobert d'escuma...
i el silenci del captard
i aquell vent flonjo de pluma.

Ben obert el finestral
entra just una llum blanca:
Sant Josep amb pas triomfal
torna amb fruit, flor en una branca.

F. POLLS I VALLS

Del més ric al més pelat,
del més savi al més tronera,
tothom porta avui calçat
de ca l'Esteve Riera.

Sabateria Esteve Riera
Clavé, 15 :: Granollers

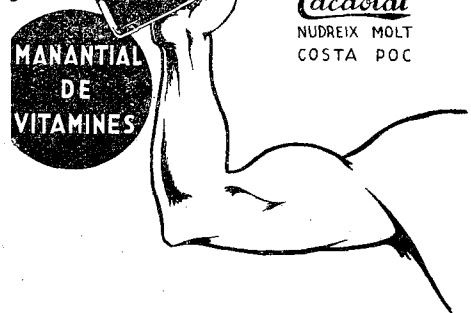
FORN DE CAN SERRA

Carrer Dr. Robert, 1 - GRANOLLERS

E' millor assortit i la millor qualitat de

Mones de Pàsqua

L'aliment n.º 1: **Cacaolat**

ALIMENT EXQUISIT

GLOSES

Literatura i Cinema

Comprenem la difícil situació d'un director de pel·lícules, àdhuc d'un bon director de pel·lícules, que rep l'encàrrec de filmar una famosa obra literària.

Si és un director intel·ligent, ja sabrà que no és possible de traduir al llengüatge tots els elements de l'obra. La feina, doncs, serà de triar aquells que bonament s'avinguin a ésser filmats amb el respecte i la fidelitat degudes a l'original, i conformar-se amb el resultat, bo o dolent o mitjà, atès en els altres aspectes

La versió americana de «Crim i Càstig» ens suggereix aquestes reflexions. Ens trobem davant d'un bon director que ha percaçat l'acció dramàtica de l'obra i n'ha fet una pel·lícula. No tampoc tota l'acció dramàtica de la cèlebre novel·la, ans simplement aquella part que en diríem més policíaca, més aparatososa, més simple cinematogràficament parlant.

La tria del personatge central ja ens decep. Peter Lorre pot explotar la seva faç d'anormal, de vampir o de sàtir, segons la versió alemanya, però no pot interpretar el Raskolnikoff de trets fins, de mirada vaga, d'estatura alta, escaudalenc i ben format que ideà Dostoiéwski. A través de la seva aparença rodona galtaplè i una mica greixós Lorre, pesi al seu talent, no ens donà la impressió punyent inoblidable d'aquell protagonista intel·ligent, sensible i torturat

El mateix diríem de tots els personatges. I de l'ambient general de l'obra immortal. I no cal dir del contingut social, sucós i inquietant, i de les pinzellades psicològiques, fermes, científiques, de l'obra del gran novel·lista rus.

No volem ésser crudels amb Sternberg perquè al cap i a la fi ha fet una bona pel·lícula; però volem assenyalar un cop més el terrible desencís que deu sofrir aquell amic dels bons llibres que no acostuma a anar al cinema sinó quan els anuncis lluminosos li ofereixen un bon plat. El cinema, per molt amunt que arribi no ens donarà mai la visió sencera, patètica i trasbalsadora d'una bona obra literària. Un reflex a vegades un reflexa cceptable, i encara gràcies XIXU

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

No dubti; aquesta és la
sastreria que li interessa